

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

15 APRIL 1937

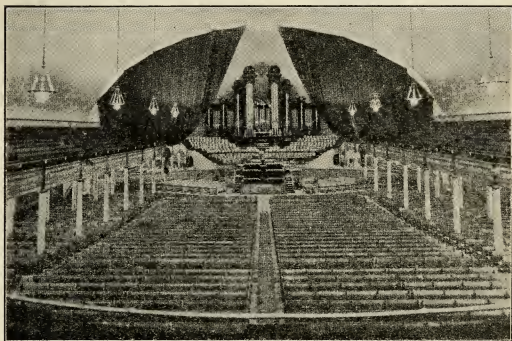
No. 8

42e JAARGANG

»Welke beginselen van intelligentie wij ook in dit leven verwerven, deze zullen met ons in de opstanding voortkomen.«

Leer en Verbonden 130: 18.

INTERIEUR VAN DEN GROOTEN TABERNAKEL TE SALT LAKE CITY

In dit ruime gebouw worden elk jaar de algemeene conferenties der Kerk gehouden, alsmede de Priesterschapsvergaderingen, conferenties der hulporganisaties en geregelde Zondagmiddagdiensten. Het wereldvermaarde Tabernakelkoor zingt hier iederen Zondagmiddag, en elken Zondagmorgen wordt, begeleid door de melodieuze tonen van het groote orgel, over meer dan vijf en zestig zenders op het westelijk halfrond een concert uitgezonden.

„WORDT DAN GIJLIEDEN VOLMAAKT . . . .”

Toespraak, gehouden door Dr. Richard R. Lyman
[op Zondagavond 21 Februari 1937 te Amsterdam

Wederom in het bijzijn van deze lieflijke bloemen, van deze schitterende muziek, waarnaar wij geluisterd hebben, van uw eigen vriendelijke gezichten en dit stampvolle gebouw, hoop, vertrouwen en bid ik, dat de Geest des Heeren in groote mate op ons zal worden uitgestort, en dat hetgeen gezegd zal worden, een inspiratie des Geestes zal zijn en dat door dit alles te zamen de avond voor ons goed en nuttig zal zijn.

Hoewel ik niet in staat ben geweest, om alles te verstaan, wat hier hedenavond reeds gezegd is, en de gebeden, die zijn opgezonden niet heb kunnen volgen, en slechts enkele der liederen, die gezongen zijn, heb ik toch het gevoel, dat het Licht des Hemels in enkele zielen is uitgestort, zooals dat licht scheen in het leven van Saulus en hem van Saulus, een vervolger der Heiligen, hervormde in Paulus, een groot en volgzaam apostel. Ditzelfde licht heeft ook geschinen en een nederigen jongen van 14 jaar hervormd tot een der grootste profeten en godsmannen van dezen tijd.

Als ik thuis ben en spreek tot een vergadering jonge menschen, vind ik het nuttig om tot hen te spreken over onderwerpen, die in het belang van deze jonge menschen zullen zijn. Maar nu ik zoo ver van huis ben en in uw vriendelijke gezichten mag zien, schijnt er slechts één boodschap uit mijn hart tot u te komen, welke in overeenstemming is met de beloften in de Heilige Schrift.

Zooals beloofd, heeft de Engel in het midden des Hemels gesproken en het Evangelie van Jezus Christus weer tot de aarde gebracht, hetwelk gepredikt zal worden in iedere taal, tot ieder geslacht en ieder volk ter voorbereiding van de wederkomst van onzen Heere Jezus Christus, en de Bijbel, dien gij liefhebt en dien gij leest, zegt heel duidelijk hoe gij te weten kunt komen, welke leerstellingen goed en welke niet goed zijn, want, zooals ik hier vandaag al meer gezegd heb, zegt Jezus zelf: Indien iemand deszelfs wil wil doen, die zal van die leer bekennen, of zij uit God is, dan of ik uit mijzelve spreek. Daarom wil ik deze belofte aan u overlaten, gij Protestanten, Katholieken en Christenen van alle richtingen en enkele woorden tot de jongeren richten.

Een zeker schrijver heeft gezegd dat de reden, waarom er zooveel ongelukkige huwelijken zijn is, dat de mannen te familiair zijn tegenover de vrouwen. Wat wil men daarmede zeggen, wanneer men zegt, dat de mannen te familiair tegenover de vrouwen zijn? Dat wil zeggen, dat een man niet het recht heeft den arm van een vrouw aan te raken, die niet zijn vrouw, moeder of zuster is. Wanneer hij dat wel doet, dan werpt hij daarmede een gedeelte dier reine gevoelens weg, welke hij in zijn later huwelijksleven noodig heeft, tenzij hij wel degelijk en zekerlijk weet, dat die vrouw hem eens zal toebehooren.

Iemand vroeg mij: „Is dit een nieuwe Kerkleerstelling, die u daar verkondigt, Broeder Lyman?” Ik zeide toen: „Ik heb niets over de Kerk gezegd, ik zeg alleen maar, wat die zekere schrijver zei” en ik voeg er aan toe: „Geloof het of geloof het niet, indien gij denkt dat die leerstelling al dan niet nuttig is.”

Een zekere professor aan de Utah-universiteit heeft gezegd, dat wanneer meisjes elkaar buitenmate kussen, zij dan een groote fout begaan en hij zeide: „Dit is een fout, omdat wanneer zij dat doen, zij daarmede een gedeelte der ongeschondenheid wegwerpen, welke zij in haar toekomstig leven nodig zullen hebben, wanneer zij die reinheid waardig zullen maken voor den man, die haar toekomstige echtgenoot zal zijn.

Er wordt misschien verondersteld, dat dit een strenge leerstelling is, maar vergeet daarbij dan niet, dat wij hier in de Kerk van Jezus Christus zijn en dat Jezus zelf zeide in de Bergrede: „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk Uw Vader, Die in den Hemelen is, volmaakt is.”

Wanneer wij daarom iets in de wereld kunnen doen om onze reinheid te verbeteren, om onszelf te vervolmaken, dan dient dit ook een gedeelte van het Evangelie van Jezus Christus te zijn. Het is ons doel, om een geslacht jonge menschen groot te brengen, die geen thee, koffie, tabak of sterken drank gebruiken. Wij willen hen opbrengen tot de volmaaktheid, zooals onze Hemelsche Vader volmaakt is en geen ambitie in onze ziel is meer intens dan deze jonge mannen en jonge vrouwen groot te brengen, zoodat hun huwelijksleven met het grootste succes zal worden bekrond.

Wat is eigenlijk het levensdoel van jonge mannen en jonge vrouwen, voordat zij den huwbaren leeftijd hebben bereikt? Ik zeg u, dat het levensdoel van die jonge mannen en vrouwen is: zichzelf voor te bereiden voor hun bestaan en ik geloof dat u het toch wel met mij eens zult zijn, wanneer ik zeg, dat het verkeerd is, wanneer jonge menschen, die nog niet den huwbaren leeftijd hebben bereikt, onjuiste familiariteit koopen en zich werpen in een vlam, die niet te beheerschen is. Tenzij zij willen gaan huwen, zeg ik u, dat zij een groote fout hebben begaan. In alle jaren die ik mij kan herinneren, heb ik nimmer een huwelijk gezien, dat tot een groot succes is geworden, waarin de jonge

mensen dit zonder toestemming hebben laten voltrekken.

Het is het doel van de Kerk van Jezus Christus, onze jongeren zoodanig groot te brengen, dat hun leven vol gezonde ontspanning zal zijn en dat zij zich zullen bekwamen voor hun verder leven en voort zullen gaan in deze activiteiten der Kerk, dat er geen tijd over zal zijn tot verkeerd doen. Wij trachten een systeem te volgen en onze jonge mannen en vrouwen zoo groot te brengen, dat zij zich tegen zichzelf zullen verdedigen. Door deze soort activiteiten doen wij een beroep op hen om te komen helpen.

Een actieve jonge man, die secretaris was van ons onderwijs, was van plan om zijn studie in de rechten af te maken en tevens zijn kantoorwerk als secretaris te doen. Hij had ons verteld, dat hij geen levensverzekering kon afsluiten, vanwege den toestand van zijn hart, maar hij was een vooruitstrevende jonge man, die dubbelen arbeid trachtte te doen. Op zekeren dag kwam hij van de universiteit, nam zijn plaats achter de lessenaar in en viel voorover op zijn werk. Wij riepen den dokter en nadat deze hem onderzocht had, moest hij zeggen, dat alles afgelopen was.

Enkele weken nadien riep ik zijn weduwe bij mij op kantoor en zeide haar: Lieve zuster, ik ben in staat u een goede betrekking te verschaffen. Ik weet, dat u stenotypiste is en u kunt bij komen werken, zooals u wilt. U kunt nu eens 's morgens komen en dan weer 's middags, en u kunt ook den eenen dag komen en den anderen dag thuis blijven, terwijl u ook een zekere hoeveelheid werk thuis zult kunnen doen. Dit schijnt mij voor u in uw omstandigheden wel een geschikte betrekking." U had die vrouw toen moeten zien, haar oogen en de vooruitstrevendheid in haar ziel. Toen zeide zij: „Broeder Lyman, ik waardeer uw belangstelling ten zeerste maar het zal u zeker verblijden om te vernemen dat ik reeds een betrekking heb, waarin ik ongeveer 4 maal zooveel verdien, als u mij kunt aanbieden. Ik keek met verbazing in het gelaat van deze jonge vrouw en zeide: „Zuster, vertelt u mij eens, waar ter wereld u een zoo groote bekwaamheid hebt opgedaan, dat u zulk een betrekking kunt krijgen? Waar hebt u het werk geleerd, dat zooveel betaalt?" „Oh, Broeder Lyman," antwoordde zij, „voordat ik trouwde, was ik privé-secretaresse bij den staatsadvocaat."

Denk daarom eens na, hoe belangrijk het voor een jonge vrouw is om in staat te zijn, wanneer tegenslag komt, geheel voor zichzelf te kunnen zorgen, haar schouders onder den last te kunnen plaatsen en dien last dan op te tillen en weg te dragen met zooveel succes, zij het niet met nog grooter succes, dan zij en haar echtgenoot dit samen hadden kunnen doen. Dit alles komt, omdat zij in haar jeugd in de gelegenheid was zich te bekwamen, in haar eigen levensonderhoud te voorzien en daarom zeggen wij aan de geheele Kerk: Er kan zich nauwelijks een grootere rampspoed in het leven van jonge menschen voordoen, dan zich onjuiste familiariteit te laten welgevallen, voordat zij den huwbaren leeftijd hebben

bereikt; in den tijd, dat het hoofdzaak is, om zich een bestaan te verzekeren. Ik zeg, dat het hoofdzaak is, om zich een bestaan te verzekeren. Ik zeg, dat er zich nauwelijks een grootere rampspoed in hun leven kan tegemoet treden dan onjuiste familiariiteiten, zich te werpen in een vlam, die niet te beheerschen is: de passie, die zich in een ieder van ons bevindt.

Nu het geval van een andere jonge vrouw.

Zij kwam enkele jaren geleden op mijn kantoor en zeide: „Broeder Lyman. Toen ik nog een kind was, werd ik zonder vader en moeder achtergelaten. Ik baande mij een weg door het leven. Nu eens was ik bij de eene familie, dan weer bij de andere en op school maakte ik goede vorderingen. Toen ik de lagere school verliet, had ik de hoogste cijfers en toen ik van de H.B.S. kwam, waren er maar enkelen, die hoogere cijfers hadden dan ik. Daarom was het mijn plan om naar de Universiteit van Utah te gaan en die te doorloopen. Maar hier in deze stad heb ik een man ontmoet. Ik heb de liefde gezien, die een moeder aan haar kind geeft. Ik heb de liefde gezien, die een vader aan zijn dochter geeft. Lang had ik naar attentie als die van dezen man verlangd en toen hij op mijn levenspad kwam, scheen het mij toe, dat hij voor mij alles zou zijn.

Maar ik heb me vergist. Ik ben bedrogen. Hij was meer dier dan man, meer beest dan mensch. Hij maakte misbruik van mijn omstandigheden. Een meisje alleen in de wereld, zonder vader of moeder.” En toen zij zoo sprak, rolden de tranen over haar wangen. „Broeder Lyman”, zeide zij, „ik vond mijzelf erg slecht, ja waarlijk een zondares, een gevallen vrouw. Ik heb met hem gebroken, mijn enkele bezittingen bijeengepakt en ben het land in gevlucht. Ik had met mijn eindexamen destijds geen moeite gehad en ik had daarna een lieve kleine school op het platte land. Hoe hield ik van die kinderen en hoe hielden zij van mij.

En in dat kleine dorpje kwam een teruggekeerde zendeling zich vestigen en hij toonde belangstelling voor mij en toen hij in mijn leven kwam, begreep ik pas, wat ware liefde was. Zou hij van mij misbruik maken? Zekerlijk niet. Was hij ooit op onjuiste wijze familiair tegenover mij? Niet in het minst. Hij deed mij zijn aanzoek en wij trouwden.

Wij zijn in den tempel gegaan en huwden daar. Wij hebben nu drie lieve kinderen, de liefste die u zich kunt voorstellen. En, Broeder Lyman, ik ben ringpresidente van de J.V.O.O.V. en wanneer in mijn ring de leden van het Hoofdbestuur komen en de jonge vrouwen oproepen, dan kan ik u zeggen, Broeder Lyman, dat ik bijna verteer van spijt en verdriet, en daarom kom ik nu tot u om te vragen, wat ik moet doen . . .” Ik vroeg haar toen: „Hebt u dit aan iemand anders verteld, Zuster, hebt u het aan uw echtgenoot verteld?” „Neen”, antwoordde zij, „dat heb ik niet gedaan. Alleen heb ik het eens aan een vriendin gezegd.” „Welnu

dan, Zuster, vertel het aan niemand anders en mijn antwoord aan u is niet in mijn eigen taal, maar in de taal van Hem, Die de hoogste autoriteit heeft, en dat is Jezus, de Zoon van God, Die zeide: Ga henen en zondig niet meer en herinner u, dat uw zonden vergeven zullen zijn.

En nu zeg ik tot u: Is er iets mooiers, iets machtigers, iets glorieuzers in het Evangelie, dan dat onze zonden vergeven kunnen worden?

Dat zegt het Heilige Boek duidelijk: Ofschoon uw zonden mogen zijn als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw. En daarom zeg ik tot u, zuster, ga henen en zondig niet meer en zoo zekerlijk als de zon schijnt, het offer, dat Jezus Christus aan het kruis heeft gebracht, heeft het voor u mogelijk gemaakt, om algeheele vergeving te krijgen. Dat is het mooie en het schoone van het Evangelie van Jezus Christus."

Daarom zeg ik: Het doel der Kerk is, om een generatie jonge menschen groot te brengen, volmaakt, zooals onze Hemelsche Vader volmaakt is.

Ik ga u nu voorlezen uit de O.O.V.-Studie-Cursus 1933-1934, getiteld: „Jeugd en Leven."

Broeder B. en eenigen van zijn metgezellen, studenten en afgestudeerden van de Utah-Universiteit hebben dit geschrift samengesteld, onder leiding van het M.mannen-comité.

Een vragenlijst werd rondgestuurd onder een groep jonge meisjes en vrouwen, de meesten harer eveneens studenten en afgestudeerden van de Universiteit van Utah, welke vragenlijst op pagina 74 van het Handboek wordt aangehaald. Deze zegt u iets over de moraliteit van onze jonge mannen en vrouwen en het zal u iets vertellen van onze eigen moraal, namelijk jonge mannen en vrouwen groot te brengen, volmaakt, zooals onze Hemelsche Vader volmaakt is.

Het onderwerp is: „Hoeveel is een afspraakje waard?" De vraag is, wat een jong meisje den jongen man verschuldigd is voor den aangename tijd, dien zulk een afspraakje met zich brengt.

Vele jonge mannen schijnen in de meening te verkeeren, dat het meisje, dat hun attenties schijnt te aanvaarden, gewillig moet zijn dit te betalen met kussen en omhelzingen. Enkele meisjes, zoo besloot dit hoofdstuk, waren gewillig om aan deze vorm van betalen te voldoen en het spijt mij dit te moeten zeggen; maar de groote meerderheid, den Hemel zij dank, was zeer overtuigend in haar verklaring, dat een afspraakje niet de opoffering van het zelfrespect waard is. De algemeene houding der jonge vrouwen is duidelijk uitgedrukt in het antwoord van een buitengewoon aardige en bekwame jonge vrouw, die als volgt luidt:

(Wordt vervolgd).

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)
Voor 1en en 3en Zondag in Mei 1937.

HOOFDSTUK XXIV.

(Vervolg)

Op deze twijfelende vraag „Maar zoo Gij iets kunt”, waarin met betrekking tot de bekwaamheid van den Meester, om hem te geven, wat hij vroeg, en zulks wellicht gedeeltelijk als gevolg van het falen daartoe door de apostelen, een mate van onzekerheid lag opgesloten, antwoordde Jezus: „Zoo ge kunt gelooven”, en voegde er aan toe: „alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft”. Des mans verstand werd verhelderd; tot op dat moment had hij gedacht, dat alles van Jezus afhing; nu zag hij, dat de uitkomst grootendeels op hemzelf rustte. De man was klaarblijkelijk vol vertrouwen en zeker vurig in zijn hopen, dat Jezus kon helpen; doch het valt te betwijfelen, of hij wist, wat geloof werkelijk beteekende. Hij was evenwel ontvankelijk en ernstig van aannemen en de Heere versterkte zijn zwak en onzeker geloof. De aanmoedigende verklaring van de groote noodzaak er van zette hem tot een grooter vertrouwen aan. Weenend van smart en hoop riep hij uit: „Ik geloof Heere”, en toen de duisternis der dwaling besefvend, waaruit hij juist te voorschijn ging komen, voegde hij er smeekend aan toe: „kom mijn ongeloovigheid te hulp.”¹⁾

Terwijl Hij medelijdend op den zich wringenden zieke aan Zijn voeten neerzag, bestrafte Jezus den boozen geest aldus: „Gij stomme en doove geest, Ik beveel u, ga uit van hem en kom niet meer in hem. En hij, roepende en hem zeer scheurende, ging uit; en het kind werd als dood, alzoo dat velen zeiden, dat het gestorven was. En Jezus, hem bij de hand grijpende, richtte hem op, en hij stond op” en zooals Lukas er aan toevoegt „en gaf hem zijnen vader weder.” Het blijvend zijn der genezing werd verzekerd door het uitdrukkelijk bevel, tot den boozen geest, dat hij niet meer in den knaap mocht wederkeren²⁾; het was geen bevrijding van den toen plaatshebbenden aanval alleen; de genezing was blijvend.

De menschen waren verbaasd over de macht van God, door dit wonder geopenbaard; en de apostelen, die hadden getracht, den boozen geest te onderwerpen en daarin waren gefaald, waren verslagen. Terwijl zij op hun zending waren, toch eveneens vanuit des Meesters helpende tegenwoordigheid, hadden zij met goed gevolg booze geesten bestraf en uitgeworpen, daar zij de speciale macht en opdracht hadden ontvangen, om zulks te doen;³⁾ doch

Zie vervolg blz. 128.

¹⁾ Aanteekening 1.

²⁾ Vergelijk Matth. 12: 40-45.

³⁾ Mark. 6: 12, 13; vergelijk vers 7; eveneens 3: 15; Matth. 10: 1.

EEN VRIEND IN NOOD

„Niemand is een nietsnut, wanneer hij een vriend heeft.”

Wanneer iemands nuttigheid is te meten naar het aantal zijner vrienden, wie kan dan de waarde bepalen van het leven van George Albert Smith? „Gezegend zijn zij”, is er gezegd, „die de gave tot vrienden-maken heeft, want het is een van God's mooiste gaven. Ze omvat vele dingen doch boven alles de macht, vanuit zichzelf uit te gaan en het edele in anderen te waardeeren”.

Apostel Smith weet, hoe de helpende hand te reiken en het reddend woord te spreken tot hen, die deze het dringends behoeven. De daden, welke het langst zullen duren en het helderst zullen schijnen in de toegenegenheid van hen, die hem het best kennen, zijn niet op openbare uitspraken, zijn vaderlandslievend dienstbetoon, zijn bekwaamheid in zakelijk beheer, noch de aansporingskracht, welke hij op alle bewegingen en organisaties, waarmede hij in aanraking komt, overdraagt — deze zijn alle van belang, doch de daden, welke voor eeuwig zijn leven zullen versieren, zijn in stilte geschied. Zijn verheven arbeid werd op ongeziene plaatsen en onbekende uren verricht, en vaak met vergeten en verachte menschen.

Hij is betrokken bij persoonlijk zendingswerk van den vereikendsten en doeltreffendsten aard. Hij bezit de onschatbare gave, in het menschelijk hart hoop te planten, vertrouwen te herstellen en de menschen opnieuw op het pad, hetwelk tot vrede en zelfoverwinning leidt, te doen beginnen.

Hijzelf heeft tegenslag in voordeel omgezet. Terwijl hij als een lid van een inspectie-comité, hetwelk een moeilijk spoorwegtraject door de woeste vlakten van het Westen moest trekken, werd zijn gezicht als gevolg van de hitte en gloeiende zon van dat dorre land steeds slechter. Dit beteekende een onvergelijkelijk verlies voor hem en ware het niet door zijn onbedwingbaren wil, dan zou dit hem zeer ernstig hebben gehinderd. Niettemin is hij een welbezen man, en ditzelfde gebrek heeft hem wonderbaarlijk tot arbeid op een veld van grooter belang genoopt. Hij is nimmer werkeloos, want zijn vrije tijd wordt besteed in het redden en helpen van menschen.

Zijn geheele leven is hij actief geweest in de Kerk. Wanneer zijn gezondheid dat toeliet, reisde hij als apostel gemiddeld meer dan 48000 K.M. per jaar en hield gemiddeld $1\frac{1}{2}$ vergadering per dag. Niet weinig dezer activiteit bestond uit het plaatsen van gedenkteekens langs de wegen der Pioniers en op andere belangrijke punten, kerkgeschiedkundig van beteekenis.

Lichamelijk is hij nietforsch, ofschoon veel van de vrije natuur houdt en een vurig ondersteuner van een medewerker in het padvinderswerk en vaak is hij bij zijn arbeid zijn krachten te boven gegaan.

Een Geloof

Hieronder volbelijdenis, welke Smith eens op pas sindsdien heeft hij zijner dagelijksch geschreven.

„Ik wil den vriend zijn en n in de nooddr armen een vreu Ik wil de zieken bezoeken en he langen naar het te worden, inspir waarheid begrijp zegen voor de geheid onderwijze doolende opzoek een rechtvaardig leven trachten te Ik wil niet poge tot het naleven y te dwingen, doch hebben voor het wat goed is. Ik wone volk leven hun problemen dat hun aardsch moge zijn.

Ik wil de verhooge betrekking de pluimstrijkerij looze vrienden o wil niet willens gevoelens van ie zelfs niet van he heusch heeft be pogen hem goed tot mijn vriend t de neiging tot z loezie overwinne heugen in het su kinderen van mi Vader. Ik wil v levende ziel ee Wetend, dat de het menschdom het eenige plan hetwelk ons ten wikkelen en ons hiernamaals waar doen zijn, gevo slechts mijn pli gezegend voorreidheid te verbreid

N VAN HEDEN

m Mulder

sbelijdenis.

gt een geloofs-
George Albert
pier stelde. Lang
ze in het verslag
he handelingen

riendloozen een
hij het voorzien
uftigheden der
ge doen zijn.
en bedroefden
n met het ver-
geloof, gezond
eren. Ik wil den
eljik en als een
nsche mensch-
n. Ik wil den
en en hem voor
g en gelukkig
erug te winnen.
n, de menschen
van mijn idealen
n hen liever lief-
verrichten van
il met het ge-
en hen helpen,
op te lossen, op-
bestaan gelukkig

maardheid van
en vermijden en
n van gedachte-
ntmoedigen. Ik
en wetens de
emand kwetsen,
m, die mij on-
handeld, doch
te doen en hem
e maken. Ik wil
zelfzucht en ja-
n en mij ver-
succes van al de
ijn Hemelschen
an geen enkele
n vijand zijn.
Verlosser van
aan de wereld
heeft geboden,
volle zal ont-
hier en in het
lijk gelukkig zal
el ik het niet
cht, doch een
cht, deze waar-

Als Zondagsschoolleeraar en -president heeft hij een organisatie opgebouwd, welke de trots was der wijk, waarin hij woonde en de aandacht trok van alle Z.S. werkers elders. Ten tijde, dat hij tot apostel werd verkozen, in October 1903, was hij ringpresident van de O.O.V. Met den hem kenschetsenden ijver had hij een korps zeer bekwame jonge leiders om zich geschaard, organiseerde zijn werk, bracht zijn plannen ten uitvoer en voerde zijn programma met merkwaardige doeltreffendheid uit. In Juni 1919 ging hij met zijn gezin (hij heeft twee dochters en een zoon) naar Europa, teneinde de Europeesche Zending te leiden, waar de werkzaamheden tengevolge van den wereldoorlog zeer hadden geleden. Hij bleef daar tot Augustus 1921. Onder zijn presidentschap werd de zending weder in eere hersteld, de verspreide Heiligen werden aangemoedigd en vertroost en het gansche werk werd door zijn krachtgevende aanraking bespoedigd. Hij legde die bijzondere eigenschap als leider aan den dag, welke zijn zendingen tot het geven van hun uiterste krachten inspireerde. Hij won door zijn voortdurende liefde en onfeillooze vriendelijkheid de aanhankelijkheid en getrouwheid van allen.

Zijn tehuis in Salt Lake City is zeer bescheiden, hoewel schoon. De atmosfeer van gerieflijkheid en kalmte, welke daar heerscht, is in harmonie met de natuurlijke schoonheid van de plek. Tijdens een zeker seizoen stonden er meer dan vierduizend tulpen in zijn tuin, terwijl op zekeren middag 2700 Shasta margrietten werden afgesneden en naar de ziekenhuizen in de stad gezonden. Een ieder, die broeder Smith bezoekt, zal ongetwijfeld o.a. enkele houtsplinters zijn getoond, overblijfselen van een blokhut in Alabama (een der zuidelijke staten). Hij vertelt de geschiedenis, hoe eens tijdens zijn zending daar het huis, waarin hij en zijn kameraden waren, door het gepeupel werd omsingeld en besloten. Hun leven werd gered, door plat op den vloer te gaan liggen. Deze splinters werden door de suizende kogels van de blokken boven hun hoofd afgerukt.

George Albert Smith is een man, die de dagelijksche levensvragen, hetzij klein of groot, met een moedig hart en mannenmoed onder oogen ziet, immer bereid tot een warmen handdruk en vriendelijke toon in zijn stem. Hij stamt af van een geslacht mannen en vrouwen, die tot den adel der aarde behoorden, menschen, wier naam voorkomt onder de vestigers van Amerika, de opbouwers van het Westen. Het onzelfzuchtige werk, hetwelk hij heeft gedaan en hetwelk hij nu verricht, zal hem een plaats onder den adel van God verzekeren.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

De door God opgelegde plicht van iederen Heilige der Laatste Dagen

„.....Zoekt ijverig, en onderwijst den een den ander woorden van wijsheid; ja, zoekt woorden van wijsheid uit de beste boeken, zoekt geleerdheid zelfs door studie en eveneens door geloof.”

Leer en Verbonden 88: 118.

Reeds vroeg in de geschiedenis van de herstelde Kerk van Christus, nog voor vele jaren waren verstreken, bleek het, dat het lidmaatschap in dit nieuw gevestigd Koninkrijk van God op aarde meer van zijn leden vroeg dan louter toetreding. In de *Leer en Verbonden* staan geboden te over, gelijk aan de bovenaangehaalde, welke degenen, die beleden, volgingen van Christus te zijn, er op wezen, vlijtig en ijverig te streven naar de bekwaamheid tot onderwijzen en leiden van anderen. In deze Kerk, waar-toe de Heere de oprichting had geboden en waarvoor Hij Zijn goddelijk Priesterschap had hersteld, was er geen speciale opgeleide klasse priesters, afgescheiden van de gewone leden. Doch van iederen man werd verwacht, dat hij zich het ontvangen van het Priesterschap zou waardig maken, waardoor hij met macht en gezag zou kunnen handelen. En bovendien had iedere vrouw, wanneer getrouwd, aanspraak met haar echtgenoot in de rechten, machten en zegeningen, aan het door hem ontvangen Priesterschap verbonden, te deelen. De Kerk zou derhalve een Kerk van Priesterschapdraggers zijn en de verantwoordelijkheid van het leiderschap zou op elk lid rusten. Het was derhalve te verwachten, dat ieder lid der Kerk zich tot het leiden, onderwijzen en instrueeren van anderen, die hulp en raad noodig hebben, te bekwamen.

Reeds vroeg tijdens het bestaan der Kerk werd de Profetenschool georganiseerd, terwijl eveneens andere onderwijsorganisaties werden gevestigd. In 1842 organiseerde de profeet Joseph Smith de vrouwen in een Hulp-Vereeniging, niet alleen, om de nooddriftigen van stoffelijke dingen te voorzien, doch teneinde haar verstand, begrip en bekwaamheid, om met anderen bijeen te komen en hen te onderwijzen, te ontwikkelen en leiding te nemen in het voeren van menschen, die in duisternis verkeerden, tot het licht der waarheid. De Zondagsscholen volgden, daarna de Onderlinge Ontwikkelings-Vereenigingen, het Jeugdwerk en de Genealogische Vereenigingen. Een elk werd opgericht, om in een bijzondere be-

hoefte te voorzien en den door God gegeven talenten, die wij bezitten, een gelegenheid tot ontwikkelen te bieden. Zooals degenen, die Jezus als Zijn leiders koos en zij, die Zijn volgelingen werden, niet de bestudeerde en erkende leiders van dien tijd waren, bestaat ook heden het ledenaantal der Kerk hoofdzakelijk uit de gewone klassen der wereld. Doch zooals Jezus voortdurend gelijkenissen gebruikte, welke te doen hadden met het ontwikkelen van talenten of het zoo goed mogelijk aanwenden onzer talenten, zoo verwacht Hij ook heden van ons, dat wij onze kennis zullen verrijken, onze talenten ontwikkelen en dit alles ter verheerlijking en stichting van Zijn Kerk en Zijn naam aan te wenden.

Door deze organisaties biedt de Kerk haar leden vrij onderwijs. In de een of andere organisatie is er voor het kleinste kind tot de oudste persoon iets te leeren. Theologie, spreken, opvoeden van kinderen, onderricht en voorbereiding tot het redden van onze overleden familieleden, muziek, dienstbetoon voor anderen, karakterontwikkeling zijn slechts enkele der onderwerpen, daar onderwezen en besproken. De wereld zoekt leiders, die tot een hooger en overvloediger leven kunnen opvoeren. De Kerk biedt haar leden de gelegenheid, zich tot dit leiderschap te bekwamen.

Het is inderdaad te betreuren, zoovele Heiligen der Laatste Dagen te zien, die weigeren of in het geheel niet deelnemen aan de wondermooie activiteiten, door deze reeks organisaties geboden. Sommigen denken, dat zij door het eenvoudig bijwonen der Avondmaalsvergaderingen en waarnemen van enkele andere plichten wandelen op de hun aangewezen paden. Doch zulk een gedrag is niet voldoende. Net zoowel als het lichaam niet buiten de armen of andere ledematen kan, en de ledematen niet buiten het lichaam, kan men geen ijverig Kerklid zijn, zonder een werkzaam aandeel te hebben in de velden van het dienstbetoon, welke deze hulpledematen van het lichaam van Christus' aardsche Kerk hun openen. De profeet Joseph Smith heeft enkele goddelijke waarheden geopenbaard, welke in dit opzicht zeer toepasselijk en geplaatst zijn. Ze zijn: „Het is onmogelijk voor een mensch, in onwetendheid zalig te worden” en „Iemand wordt niet vlugger zalig, dan hij kennis verkrijgt”. Het betaamt ons, de ons geboden gelegenheden ons ten nutte te maken. Elk hoofd van een gezin, elke ouder, en elk denkend lid der Kerk dient het voorbeeld te geven, door zelf in deze activiteiten deel te nemen en anderen eveneens daartoe aan te sporen.

De Heere heeft ons de gelegenheid gegeven, ons voor de taak van waar leiderschap voor te bereiden. De Kerk met haar organisaties staat gereed om ons te dienen en roept ons steeds luider tot dienstbetoon jegens anderen op. Waarlijk zal de Heere hen niet onschuldig houden, die deze gelegenheden verzaken, want Hij heeft gezegd, dat Hij dat niet zal doen.

JEZUS DE CHRISTUS

(Vervolg van bldz. 123).

nu, tijdens Zijn afwezigheid van een dag, zagen zij zich daartoe niet in staat. Toen zij het huis waren binnengegaan, vroegen zij Jezus: „Waarom hebben wij hem niet kunnen uitwerpen?” Het antwoord was: „Om uws ongeloofs wil”; en tijdens een verdere verklaring zeide de Heere: „Maar dit geslacht vaart niet uit, dan door vasten en bidden.”¹⁾

Hierdoor leeren wij, dat de door geloof mogelijk gemaakte werken begrensd of gehouden zijn aan de oprechtheid, de zuiverheid en de onvermengde echtheid van dat geloof. „O, gij kleingelooovigen”, „Waar is uw geloof?” en „Waarom hebt gij getwijfeld?”²⁾ zijn alle vermanende berispingen, welke de Heere herhaaldelijk tot Zijn apostelen richtte. De mogelijkheden van geloof werden nu verder bevestigd: „Want voorwaar zeg Ik u: Zoo gij een geloof had als een mostaardzaad, gij zoudt tot dezen berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts; en hij zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn.”³⁾

De vergelijking tusschen doeltreffend geloof en een mostaardzaad is eerder gebaseerd op kwaliteit dan op kwantiteit; ze duidt levend, manhaftig geloof aan, gelijk aan het zaad waarvan, hoe-wel klein, een groote plant kan groeien,⁴⁾ zulks in tegenstelling met een levenlooze imitatie, hoe vooraanstaand of demonstratief dan ook.

Des Heeren dood en opstanding wederom voorspeld⁵⁾

Jezus verliet met de Twaalven de plaats, waar het laatste wonder was gewrocht, en zij gingen door Galilea naar Kapernaum. Het is mogelijk, dat zij de minder druk bezochte wegen namen, daar Hij wenschte, dat Zijn terugkeer niet algemeen bekend zou worden. Hij had gedurende een tijd de betrekkelijke eenzaamheid gezocht, hoofdzakelijk wellicht uit verlangen naar de gelegenheid, Zijn apostelen grondiger te onderrichten in hun voorbereiding voor het werk, hetwelk zij binnen enkele maanden zonder Zijn lichamelijk bijzijn zelf zouden moeten voortzetten. Zij hadden plechtig getuigd dat zij wisten, dat Hij de Christus was; hun kon Hij dus veel overdragen, waartoe de menschen in het algemeen nog geheel onbereid waren. Het bijzonder onderwerp van Zijn speciale en gevorderde instructie was die van Zijn naderenden dood en opstanding; en hierop werd steeds maar weer teruggekomen, omdat zij traag en onwillig waren, het te begripen.

„Legt deze woorden in uwe ooren”, was Zijn krachtige inlei-

¹⁾ Aanteekening 2.

²⁾ Matth. 14:31; 16:8; Luk. 8:25.

³⁾ Matth. 17:20; vergelijk 21:21; Mark. 11:23; Luk. 17:6; zie eveneens aanteekening 3.

⁴⁾ Vergelijk de gelijkenis van het Mostaardzaad, hoofdstuk 19.

⁵⁾ Matth. 17:22-23; Mark. 9:30-32; Luk. 9:44, 45.

ding bij die gelegenheid in Galilea. Toen volgde de herhaalde voorspelling: „De Zoon des menschen zal overgeleverd worden in handen der menschen en zij zullen Hem dooden; en gedood zijnde, zal Hij ten derden dage weder opstaan.” Wij lezen met eenige verbazing, dat de apostelen dit nog steeds niet begrepen. Lukas' verslag luidt: „Maar zij verstonden dit woord niet en het was voor hen verborgen, alzoo, dat zij het niet begrepen en zij vreesden van dat woord Hem te vragen.” De gedachte aan wat des Heeren woorden zouden beteekenen, was zelfs ook maar in de flauwste trekken voor deze nederige mannen afschrikwekkend; en hun gebrek aan begrip er van was gedeeltelijk tengevolge van het feit, dat het menschelijk verstand traag is in het diep onderzoeken van dingen, welke het niet wenschte te gelooven.

Aanteekeningen

1. **Geloof in het belang van anderen.** De smeekbede van den angstigen vader voor het welzijn van zijn zoo zieken zoon „Wees met innerlijke ontferming over ons bewogen en help ons” (Mark. 9:22) toont aan, dat hij het geval van zijn zoon als het zijne beschouwde. Hierin worden wij herinnerd aan de Kananeesche vrouw, die Jezus smeekte, medelijden met haar te hebben, ofschoon toch haar dochter ziek was (Matth. 15:22, hoofdstuk 22 van dit boek). In deze gevallen werd geloof door anderen beoefend in het belang van de zieken; en hetzelfde is waar van den hoofdman, die voor zijn dienstknecht pleitte en wiens geloof door Jezus nog speciaal werd aangehaald (Matth. 8:5-10; hoofdstuk 18); van Jairus, wiens dochtertje dood was (Luk. 8:41, 42, 49, 50: hoofdstuk 20 van dit boek) en van velen, die hun hulpeloze familieleden of vrienden tot Christus brachten en voor hen om hulp smeekten. Zooals tot nu toe aangetoond, is geloof om te worden genezen, juist zoowel een gift van God als het geloof om te genezen (hoofdstuk 20); en zooals de aangehaalde voorvallen aantoonen, kan geloof met goed gevolg in het belang van anderen worden beoefend.

In verband met de verordening van het zalven van zieken, door het zalven met olie en het opleggen der handen, zooals gezaghebbend in de herstelde Kerk van Jezus Christus gevestigd, moeten de bedienende ouderlingen het geloof van alle daarbij tegenwoordig zijnde geloovigen aanmoedigen, zoodat dit voor het welzijn van den zieke wordt beoefend. In het geval van kinderen en van personen, die buiten bewustzijn zijn, is het eenvoudig nutteloos, een actieve manifestatie van geloof van hun zijde te verwachten en is het steunend geloof van familieleden en vrienden des te meer noodzakelijk.

2. **De macht, door vasten en bidden ontwikkeld.** Des Heilands uitspraak met betrekking tot den boozen geest, welchen de apostelen niet konden onderwerpen „Dit geslacht vaart niet uit dan door vasten en bidden” toont zekere maten van kwaadaardigheid en duivelsche macht van geesten aan, alsmede maten in de gevolgen van verschillende graden van geloof. De apostelen, die bij de genoemde gelegenheid dit niet hadden kunnen doen, waren toch op andere tijden in staat geweest, duivelen uit te werpen. Vasten, wanneer met wijsheid toegepast en oprecht gebed zijn bevorderlijk voor de ontwikkeling van geloof met een daarbij gepaard gaande macht ten goede. De persoonlijke toepassing van dit beginsel kan ten nutte worden gemaakt. Hebt u een of andere moeilijkheid te overwinnen zwakheid, een zondige toegewendheid, welke u tevergeefs hebt trachten te overwinnen? Evenals de kwaadaardige geest, welchen Christus in den jongen bestrafte, kunnen ook uw zonden van dien aard zijn, dat ze slechts door vasten en bidden zullen verdwijnen.

3. **Door geloof niets onmogelijks.** Vele menschen hebben des Heeren bewering, dat door geloof bergen van hun plaats kunnen worden verwijderd, in twijfel getrokken. Zeer terecht moet er een doel zijn in overeenstemming met de goddelijke meening en het goddelijk plan, teneinde dat geloof bij zulk een onderneming geheel en al te kunnen doen beoefenen. Zulk een wonder noch een ander is mogelijk louter ter bevrediging van nieuwsgierigheid of vertoon of persoonlijk voordeel of zelfzuchtige voldoening.

Christus heeft nimmer een wonder om zulk een beweegreden gewrocht; Hij weigerde hardnekkig, teekenen te verrichten louter en alleen omdat de menschen naar teekenen verlangden. Doch de mogelijkheid van het door geloof doen verplaatsen van een berg te verwerpen, onder omstandigheden, welke het verwijderen voor God aannemelijk maken, is het woord van God verwerpen, met betrekking tot beide, deze bijzondere mogelijkheid zelf en met betrekking tot de algemeene verzekering, dat „niets onmogelijk zal zijn” voor hem, die voor het gewenschte doeleinde voldoende geloof heeft. Het is echter opmerkenswaardig, dat de Joden in de dagen van Christus en sindsdien vaak spraken over het verplaatsen van bergen als een figuurlijke aanduiding voor het overwinnen van moeilijkheden. Volgens Lightfoot en andere zegsmannen werd een persoon, die ingewikkelde vraagstukken kon oplossen, bij een debat bijzondere macht kon uitoefenen of scherpzinnig kon oordeelen, een „verplaatser van bergen” genoemd.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 1 April j.l. kwam te Rotterdam aan ouderling Clyde Bradford Beckstrom van Spanish Fork, Utah, teneinde zijn diensten in den zendingsarbeid der Kerk te geven. Hij zal zijn werkzaamheden te den Helder aanvangen.

Op zending geroepen

Ouderling Judicus Marinus Pieter Jan Verstegen Sr. van de Heldersche gemeente werd op 2 April j.l. op zending geroepen en hiervoor ter zijde gezet. Vrijdag, 26 Maart l.l., gaven de leden der gemeente te zijner eere een afscheidsfeest en huldigden, zoowel maatschappelijk en geestelijk, zijn getrouwheid in den dienst des Heeren en wenschten hem Gods besten zegen op zijn zending.

Ouderling Verstegen is Drachten als standplaats aangewezen, alwaar hij met Oud. Hodges in dat gedeelte van Friesland het zendingswerk zal openen.

Gemeentebestuur ontslagen

Zondag 4 April j.l., werd het gemeentebestuur der Leidsche gemeente, bestaande uit J. Schipaanboord Sr., president, Joseph W. Bertram, 1e raadgever, M. Overduyn, 2e raadgever en J. Schipaanboord Jr. als secretaris, met een hartgrondig woord van dank en waardeering voor hun diensten, de Leidsche gemeente bewezen, door Pres. T. Edgar Lyon van hun ambt als zoodanig ontslagen. Deze broederen hebben ruim vier en een half jaar te zamen gearbeid en ter wille der Kerk zich vele opofferingen moeten getroosten.

Overplaatsingen en benoemingen

Oud. H. B. Watkins is van Utrecht naar Leiden overgeplaatst en aangesteld als gemeentepresident, met J. Schipaanboord Jr. als waarnemend secretaris.

Oud. J. D. Hodges is vanuit den Haag naar Drachten (Fr.) vertrokken, waar hij als senior-ouderling het zendingswerk in die streek zal openen.

Oud. M. L. Neerings is te den Haag als senior-ouderling aangesteld; voordien arbeide hij te Schiedam.

Oud. R. J. Willey is van zijn arbeid als zendingssecretaris ontslagen en zal te Schiedam zijn krachten geven als gemeentepresident.

Oud. J. A. Roghaar is als zendingssecretaris aangesteld.

Oud. J. P. Lambert is vanuit Leiden vertrokken en zal op het Zendingskantoor als ass.-zendingssecretaris werkzaam zijn.

Oud. O. D. Clegg zal als senior-ouderling te Utrecht werkzaam zijn; voordien arbeide hij in Groningen.

Oud. T. B. Ingram zal Oud. Clegg in Groningen opvolgen; hij heeft daartoe Amsterdam verlaten.

Oud. R. S. Lewis, voordien te den Helder werkzaam, is aangesteld als senior-ouderling te Amsterdam.

Huwelijksinzegening

Op 10 Maart j.l. werd door Pres. T. Edgar Lyon een huwelijkszegen gegeven aan het bruidspaar Ijsbrand Rommen en Anna Letema der Rotterdamse gemeente; zulks geschiedde te hunnen huize. Het is de oprechte wensch van al hun vrienden, dat des Heeren zegeningen met hen mogen zijn en hun huwelijk zeer gelukkig zal doen wezen.

Inzegeningen

Op 7 Februari j.l. werden de volgende kinderen ingezegend:

Froukje Visser, dochtertje van D. G. Visser en Maria Brinkma der Amsterdamsche gemeente, werd door Oud. J. J. van Langeveld ingezegend.

Jacob Louis Carl den Exter, zontje van J. L. den Exter en Catharine H. van Alphen van Overmaas werd door gemeentepresident A. van Buuren een zegen gegeven.

Op 7 Maart d.a.v. werd te Overmaas weder door Br. A. v. Buuren een kleine ingezegend en wel Bertha Cornelia van der Hazel, dochtertje van B. van der Hazel en Alberdina Hogerman.

Dienzelfden dag zegende Br. T. Drent van het Groningsche gemeentebestuur Gerrit Luttmer, zontje van J. H. F. Luttmer en Roelofke Strossers van Groningen.

Door Pres. T. Edgar Lyon werd 4 April j.l. het dochtertje ingezegend van Arie P. de Jonge en Emelie Barten. Zij ontving den naam Eleonora Margaretha Dorothea de Jonge.

40-Jarig huwelijksfeest

Op 27 April a.s. hopen Br. Willem J. van Bree en zijn echtgenoot Gerardine van Bree-geb. Helder, thans wonende Banaanstraat 18, Utrecht, hun 40-jarig huwelijksfeest te vieren. Wij wenschen hun van harte geluk met het bereiken van die mijlpaal des levens en op hun verderen levensweg nog zeer veel geluk en voorspoed.

Kerkberichten in Nederland

De *Nieuwe Rotterdamse Courant* van 19 Maart j.l. behelste een artikel, getiteld „Mormoonsche activiteit”, waarin een gunstig verslag wordt uitgebracht omtrent de bezigheden van de Kerk in verschillende deelen van Amerika. Op 24 Maart j.l. drukte dezelfde courant een ander artikel „Nieuwe Mormoonsche tempels”, hetgeen spreekt over het tempelbouwplan der Kerk. Het is een vreugde, zulke gunstige verslagen omtrent onze bezigheden te lezen, na de zoovele onware, lasterende artikelen, welke zoo dikwijls verschijnen.

Muziekavond, te geven door het Haagsche werkcomité

Op Zaterdag, 24 April a.s., zal het bovengenoemd comité (Priesterschapsgroep) in het gebouw „Liahona”, Loosduinschekade 11, een muziekavond geven, waaraan medewerking wordt verleend door middel van zang, tooneelspel alsmede instrumentale nummers. Aanvang 8 uur.

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR DE MAAND MEI 1937

- Z.H.V.** Eerste avond. — Theologie-les no. 8 en getuigenisvergadering
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 8.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 8.
- O.O.V.** Eerste avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 9. (vervolg.)
J. V. *Arenlezen*, les no. 19.
Tweede avond — J. M. *Brigham Young*, les no. 10.
J. V. *Arenlezen*, les no. 20.
Derde avond. — J. M. *Brigham Young*, les no. 10. (vervolg.)
J. V. *Arenlezen*, les no. 21.
Vierde avond. — Voor het inhalen van lessen, onafgemaakt
werk en behandeling van groepsproblemen
en -werkzaamheden.
- Activiteitslessen. — *Conversatielessen* no. 8, 9, en 10.

GRONINGSCHЕ CONFERENTIE

De voorjaarsconferentie van het Groningsche district zal op 1 en 2 Mei a.s. worden gehouden. Daartoe zijn de volgende bijeenkomsten belegd:

ZATERDAGAVOND 8 UUR. Een lezing met lichtbeelden over de Kerkgeschiedenis.

ZONDAG 10 UUR v.m., 3 en 7 uur n.m. Openbare bijeenkomsten.

Maakt allen het welslagen dezer groote gebeurtenis in het Noorden mogelijk, door alle vergaderingen te bezoeken en uw vrienden en kennissen tijdig van ons groot geestelijk feest op de hoogte te stellen. Draagt een waren conferentiegeest in u om.

INHOUD

Interieur Tabernakel. . . . . 117 Toespraak gehouden door President Richard R. Lyman . 118 Jezus de Christus . . . . . 123 Godsmannen van heden . . 124 Van de redactie:	De door God opgelegde plicht van iederen Heilige der Laatste Dagen . . . . . 126 Gebeurtenissen in de Zending 130 Lesrooster Hulporganisaties . 132 Groningsche conferentie. . . 132
--	---

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)
 Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.
 Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,
 Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.